

Nie opuszczaj nas

sł. ks. Karol Antoniewicz

muz. Filipina Brzezińska
oprac. Stanisław Głowacki (1992 r.)

SOPRAN

ALT

TENOR

BAS

Nie o - puszc-zaj nas, nie o - puszc-zaj nas,

Nie o - puszc-zaj nas, nie o - puszc-zaj nas,

Nie o - puszc-zaj nas, nie o - puszc-zaj nas,

Nie o - puszc-zaj, — nie o - puszc-zaj, —

5

Mat - ko, nie o - puszc-zaj nas, Mat - ko, nie o - puszc-zaj nas.

Mat - ko, nie o - puszc-zaj nas, Mat - ko, nie o - puszc-zaj nas.

Mat - ko, nie o - puszc-zaj nas, Mat - ko, nie o - puszc-zaj nas.

nie o - puszc-zaj, nie o - puszc-zaj nas.

1. Mat - ko, po - ciesz, bo pła - cze - my. Mat - ko, pro - wadź, bo zgi - nie - my.
2. Wy - jed - na - ło Twe wes-tchnie-nie nie - jed - ne - mu już zba - wie - nie.

1. Mat - ko, po - ciesz, bo pła - cze - my. Mat - ko, pro - wadź, bo zgi - nie - my.
2. Wy - jed - na - ło Twe wes-tchnie-nie nie - jed - ne - mu już zba - wie - nie.

1. Mat - ko, po - ciesz, bo pła - cze - my. Mat - ko, pro - wadź, bo zgi - nie - my.
2. Wy - jed - na - ło Twe wes-tchnie-nie nie - jed - ne - mu już zba - wie - nie.

1. Mat - ko, po - ciesz, bo pła - cze - my. Mat - ko, pro - wadź, bo zgi - nie - my.
2. Wy - jed - na - ło Twe westch-nie - nie nie - jed - ne - mu już zba - wie - nie.

Ucz nas ko - chać, choć w cier-pie - niu, ucz nas cier-pieć, lecz w mil-cze - niu.
Kto swą uf - ność w To - bie zło - żył, no - wym łas - ki ży - ciem o - żył.

Ucz nas ko - chać, choć w cier-pie - niu, ucz nas cier-pieć, lecz w mil-cze - niu.
Kto swą uf - ność w To - bie zło - żył, no - wym łas - ki ży - ciem o - żył.

Ucz nas ko - chać, choć w cier-pie - niu, ucz nas cier-pieć, lecz w mil-cze - niu.
Kto swą uf - ność w To - bie zło - żył, no - wym łas - ki ży - ciem o - żył.

Ucz nas ko - chać, choć w cier-pie - niu, ucz nas, lecz w mil-cze - niu.
Kto swą uf - ność w To - bie zło - żył, no - wym ży - ciem o - żył.

17

Nie o - puszc-zaj nas, nie o - puszc-zaj nas,
 Nie o - puszc-zaj nas, nie o - puszc-zaj nas,
 Nie o - puszc-zaj nas, nie o - puszc-zaj nas,
 Nie o - puszc-zaj, nie o - puszc-zaj, nie o - puszc-zaj, nie o - puszc-zaj,

21

Mat - ko, nie o - puszc-zaj nas, Mat - ko, nie o - puszc-zaj nas.
 Mat - ko, nie o - puszc-zaj nas, Mat - ko, nie o - puszc-zaj nas.
 Mat - ko, nie o - puszc-zaj nas, Mat - ko, nie o - puszc-zaj nas.
 nie o - puszc-zaj, nie o - puszc-zaj nas.

Nie o - puszc - zają nas. Nie o - puszc - zają nas. Nie o - puszc - zają nas.

Nie o - puszc - zają, - nie o - puszc - zają, - nie o - puszc - zają nas.

1. Matko, pociesz, bo płaczemy.
 Matko, prowadź, bo zginiemy.
 Ucz nas kochać, choć w cierpieniu,
 ucz nas cierpieć, lecz w milczeniu.
2. Cóż dziwnego, że łzy płyną,
 gdy to życie łez doliną.
 Dusza smutkiem zamroczona
 pod ciężarem krzyża kona.
3. Wyjednało Twe westchnienie
 niejednemu już zbawienie.
 Kto swą ufność w Tobie złożył,
 nowem łaski życiem ożył.